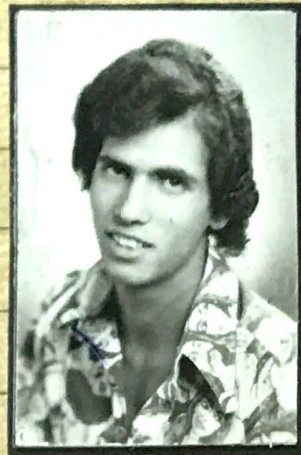

טורי אשל דוד
2141732
בן שולמית וחיים
נולד ב- ה' באייר תשי"ג 20.4.1953
התגייס לצה"ל באוגוסט 1971
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)
נפל ב- כ"ב באב תשל"ב 2.8.1972
בעת מילוי תפקידו.

אשל, דוד

בן חיים ושלומית. נולד ביום ה' באייר תשי"ג (20.4.1953) בקריית-שמונה. ילדותו עברה עליו ברמת-גן, שם למד בבית-הספר "עמישב". אחרי כן עבר ללמוד לימודים תיכוניים בקיבוץ להבות-חביבה. דוד היה נער ידידותי מאוד ומעורה בחברתו. כשחי בקיבוץ היה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד". אחרי כן עבר קורס להכשרה

מקצועית בחולון והוכשר כמכונאי רכב. הוא היה ידוע בחריצותו הרבה, תמיד מצא עניין עסוק בו ומעולם לא נתפס לבטלה. דוד גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1971 והוצב חיל-הרגלים. ביום כ"ב באב תשל"ב (2.8.1972), כעבור שנה לשירותו, מצא את מותו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקריית-שאול. מפקד יחידתו כתב עליו במכתב-תנחומים למשפחתו כי: "דוד היה חייל מצטיין, שהתבלט ביוזמתו ובתפיסתו המקצועית. הוא השיג ציונים גבוהים במבחנים שנערכו, היה נכון משימות קשות וביצען בצורה יפה ושקטה. החשוב מכל הוא שתמיד היה הראשון לעזור לזולת ולהגן על חבריו ולכן גם אהבוהו כולם".

באימון ושגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרת אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שרותם הייתה ב"אימון ושיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים לרגילה לנופש ולתעסוקה, לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, וכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה או במרדפים, במבצע ליטאני או שלג במלחמת לבנון או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וסיור האלים, על התצפית והמערב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרבות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה בגדוד ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ והמ"מ חסמל וחרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזיכרונות את ה"קטבג" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה ואין ספור חוויות...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממטווח, מעשרות אימונים, אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, ואימון החטיבה, אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה, ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים" וקפל"ד. עם השכפ"ץ וה"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי, "עוזי" "סטן" "צ'כי" "אפ אן" "וגליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את "הכומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב" עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פירושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל" קבלת הכומתה"... להיות בגולני פירושו לעמוד דום "כמו חיל" כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

אימונים בשנות ה-70

נער מתבגר...

משרד העבודה

האגף להכשרה והשתלמות מקצועית
מרכז להכשרה מקצועית - חולון

גליון ציונים

נספח לתעודת גמר למר/ת _____ דוד _____ אשל _____

לימודים עיוניים

הנושא	מס' השעות	ציון
תורת המקצוע	535	כמעט-טוב -
מתמטיקה	91	טוב -
פיסיקה	75	מספיק -

לימודים מעשיים

הנושא	מס' השעות	ציון
מכונאות-רכב	1600	טוב -

משרד העבודה

אגף הנוער והחינוך המקצועי
מרכז להכשרה מקצועית-חולון

תעודה

וזאת לתעודה כי מר/ת _____ דוד אשל

מס' תעודת זהות _____ 5178115

סיים/ה קורס להכשרה מקצועית

במקצוע _____ מכוונאות-רכב

ועמד/ה בבחינות הגמר

הקורס התקיים מיום _____ 16.3.69 עד יום _____ 10.4.70

משרד העבודה
אגף הנוער והחינוך המקצועי
מרכז להכשרה מקצועית-חולון
רמי סרנאט 3, חולון, טל. 032207

מנהל המרכז

27 ביולי 1970

חאריד

מתגייס...

פעילות החטיבה בתקופת שירותו של דוד

פעולות תגמול עיקריות בלבנון

בשנים 1971-1973 הופך כל אזור דרום לבנון, מהעיירה הצביא בפתח לנד ועד צור לחוף הים התיכון, למרכז פעילות חבלנית עוינת של ארגוני המחבלים. השלטון הלבנוני פעל בהסכנות ובמידה זעומה למניעת פעילות מחבלים משטח לבנון, ועל כן פעלו לוחמי חטיבת גולני, במסגרת עשרות פעולות קרב של פיקוד צפון שוב ושוב כנגד בסיסי המחבלים בדרום לבנון.

בשנים 1971-1973 השתתפו לוחמי גולני בפשיטות על בסיסי מחבלים באל-ח'ים, בנת-ג'ביל, כפר חמם וכפרה. כמו כן נטלו חיילים של גולני חלק ממבצע "קלחת 4 מוקטנת" ובמבצע גיבור חיל. במבצע "גיבור חיל" נהרגו כ- 50 מחבלים וכ- 80 נפצעו, וסה"כ במסגרת פעולות פיקוד צפון בשנים אלו נגרמו למחבלים בדרום לבנון כ- 800 הרוגים ופצועים.

להיות גולנצ'יק

האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת. זה לתפוז מטרות קרטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק. להתעצבן על ההקפצה מהבית, אך להכיר בזכות שביציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדדגות שונות של פחד. זו רצות צמוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה לבן. זה לכצוס על החברה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע בצמחך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט באנשים עם הכומות האדומות כאשר לך יש ציניים אדומות.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי בו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למצרכת.

מאיר שלום,

לפעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל ככה זה. תמיד מוצאים מלים רעות, וכמעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותבים עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה הגדיר.

מה זה בשבילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול: להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית-שמש ולא בבית-לחם. זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתאכזר לצרבי שבמחסום. להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל בשטח איי. לתת בים מהלוק ולחשוב על שווארמה.

להיות גולנצ'יק זה לדאות את הנוף מחלון

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל פאחר ותל פארס והסולוקי, ודגל הדיו באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה לדגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר והווה וצתיד.

וחלום ותקווה, ושקיצות ונחלים, והרים וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, וציפיות מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע ודעזוע, ויד שתמיד אוחדת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם.

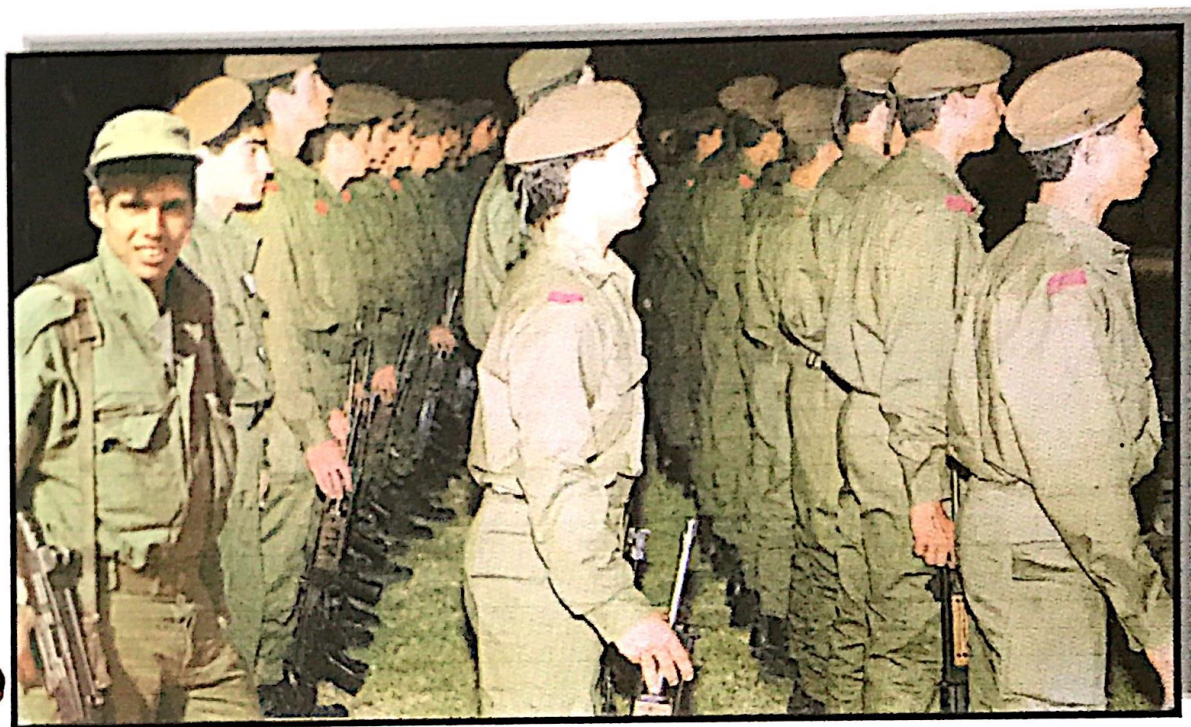
לבטחונכם.

אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים - כי להיות גולנצ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

צוות אירי, מחזור אוגוסט 2000
גולני

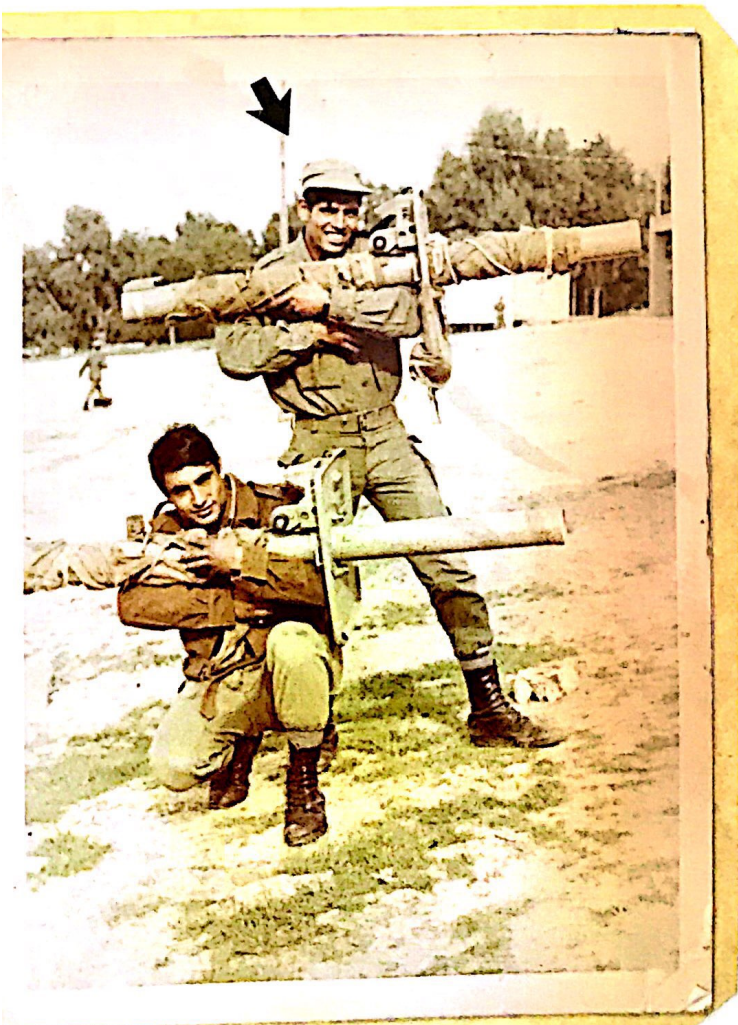

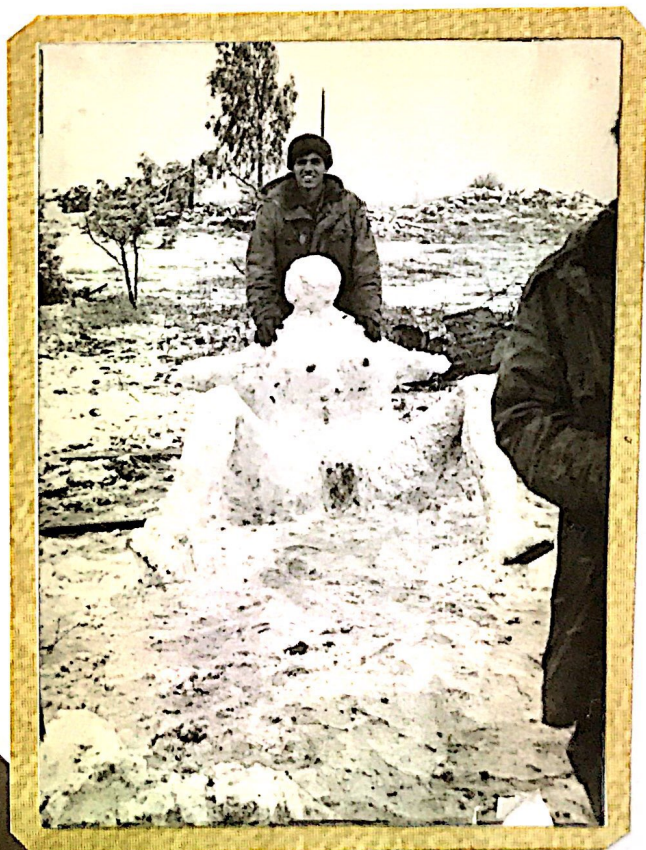
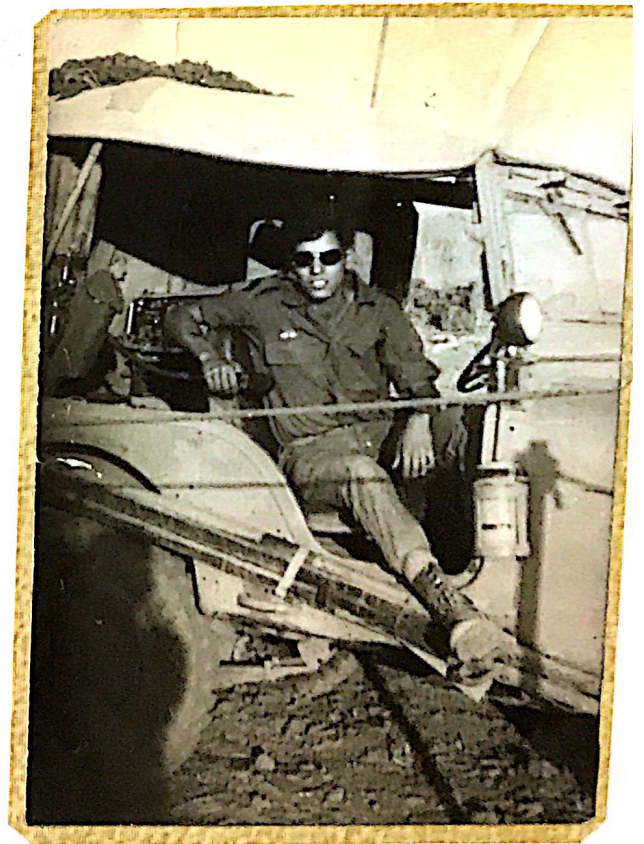
מסדרים בשלב הטירונות

תמונות משירותו הצבאי של דוד

צבא הגנה לישראל
חיל חמוש

אשור

החניך אשל דוד 5178115 סיים בתאריך 7.4.70
שם פרטי ומשפחה מס. ת. ז.

קורס חד שנתי במקצוע מכונאות רבב

שהתקיים במרכז להכשרה מקצועית של משרד העבודה ב- תולונ

והוסמך בתעודת גמר של משרד העבודה שמספרה

הנ"ל עמד בבחינות הגמר והוסמך במקצוע מכונאי כלי רכב

בשלב הנמוך.

ראש ענף הדרכה

הרי אבירם, סא"ל

תאריך 29.4.70

תמונות נוספות מעת שירותו הצבאי

מכתבים שנכתבו לאחר מותו של דוד

א.ש.!

מצאצאית והמוח לשמך הסרזיה
שיקפה את דיתכא זלא את
לא רציתי להאמין שאותו בוז, החיל נמוך-
הקומה, שכול העיר דרך חוק מושק נאקת.
מאחל.

בוז היה כמו חקן קדוצתנו וכשהיה האם
הכומתה האדומה שכלפנה התנאסם סוף השבוע.
משניין באורג דדיוחתי, וכשהתחשק דתוכנו
הכנים איצו בית תימ אקלצה דרוד חום
ההומני שאל.

הי יקש למחילתי, רחמי חנוק מצמחתי.
אני מקנה שתחזקו מעמד.
התקנו נאמנו

ד.ת. קדוצתק
שווא

יום ה'

3-8-72

לצדד היקד

28.7.72 (יומן) פאָלבוּם זיך סוזר וק ביום לילי

לאחר שנסענו לגל-אביב, ובחינו

את האלבוּם היפה היפה...

אתה ואני (מנחם) כל-כך הסתגלנו יפה,

כל-כך אהבנו את נצח, והאמנו בחיים

יפים בעתיד...

אך לא תימנעו לצדד בחלום הכחול ביותר

לגלך מאיתנו כל-כך מהר... תמיד חלבתו

ללא נפיד זכר יהיה קטסטרופה בשבילי, והנה,

מבלי שניצב, האכזר ואלו האהבך אלוהים. אתה

קואל טאר? - לא נתיארה יותר. יקח זמן רב

עב לשמור את חיי. אכן כל-כך רוצה להיות מאוהב.

למה לא לקחת מאוהב איתך? - עמ "לם"

הייל מסתגלים יפה. עמ ביזמן שלי מאוהב עליך.

אמר "סודר" אשמור - אלא גזאח! אלוהים לא מאוהב

גלית מאיתנו אך אסמך עלי!!

לך האוהב מנחם. נשיקות...

מכתב שכתב רובקה אליעז, המג"ד של דוד, למשפחתו

צבא הגנה לישראל

והופת ד.צ. 2766

29 באוגוסט 1972

כ"ב באדר תשכ"ב

לרב

שלומית אש

כחלק מכניס 19

במח - 11

אנא אש פוז "ל" היה חש בוחבתי אמת בזמן
שכלל. היה חש מצטן (המבט) מולדתי
(המפוסט) המפוסט. הא חשיו פולנים אלהים
במבטנים שפצכו מידי פזם בפזם.
הא היה נפן אמטות קשור (מפוזר) בפזם ופזם
ושפזם.

המשלם מכל הוא שפזם היה המפוזר אשזל אשזל
ואחזן א מפיין אשז אשזל אשזל כולם.
קבלי נא אש מפיין המפוזר, מפוזר (מפיין)
המשלם מפיין בפזם המפוזר.
והא שש פוז בלוק אשזל אשזל!

כאלה, אשזל, מפיין אשזל
מפוזר, המפוזר

רק בהר על קו חרכס
מישהו יוסיף ללכת
מן הואדי והעמק
לרכסים אל הרוחות

לא עופות מרום אנחנו
ואל גובה השמים
גם אתם גם אנכי
לא נגיע כנראה

הרדופים שלי כמוני
וכמוד שכל ימיד
את פרחי האור שלנו
את פיזרת לכל רואה

לא נוסיפה עוד לנוע
משתאים נביט ברוח
איך הוא יחד עם המים
מפרקים את הסלעים

עד אשר בכסות הערב
יחזור נוגה אליך
עם ככפוך פלגים
עם רחש הרדופים ליד החוף